

Édesmézes feladja

PRÓZA - LXII. évfolyam, 31. szám, 2018. augusztus 3.

Édesmézes szeret a doktorékhoz járni. A Magyar utcában laknak, és ők sem élnek jól, de azért valamit minden alkalommal vesznek tőle, még a forradalom alatt is vettek, amikor el tudott menni hozzájuk. Ha mást nem, egy zacskó mézes puszedit. Van bennük jó érzés, tudják, mit jelent kifosztottnak lenni, és kényszerből gyártott holmikkal házalni idegeneknél. A nevét is náluk kapta, a kislányuk találta ki rá. Mindig kedves volt hozzá, és mindig volt nála mézes süti, akkor ő nem is lehet más, mint Édesmézes.

Most is hozzájuk készül. Már be is pakolt a bőröndjébe: alul vannak a gondosan kisimított, batikolt kendők, rajtuk egy duplán hajtott, barna csomagolópapír, és erre tette a papírtálcákra csomagolt puszedit. Jó passzentosra rendezte el a holmikat, nyugodtan felállíthatja a kis vulkánfibert, semmi nem fog elmozdulni a helyéről.